

קומונריות, רכזים ומדריכים יקרים!

עמיחי ונינו הי"ד - לוחם במגלן נהרג בשמחת תורה האחרון
בכפר עזה, תוך כדי לחימה וחילוץ אזרחים ופצועים תחת אש.
עמיחי היה דמות של תורה, ענווה, עומק, פשטות, ועם אהבה
ומסירות על ארץ ישראל.

לאחר שנהרג התפרסמו מכתביו וסיפורו ויצרנו מהם תוכן
במיוחד עבורכם!

אז מה יש כאן בחוברת?

איחוד צוותו סג"ל אשבת
פעולת חבריא ב'
פעולות שבת אכל הגילאים

כל העכ והפעילות
נכתבו דשילוק קטעים ומכונות של עמיחי הי"ד
שעכה אלמוז וללמז מצמות ה גזלה והמוצמתי!

שבת שלום ובשורות טובות!

עמיחי ונינו הי"ד

מחליטים בדרכו
עמיחי-חי!

לימוד צוות-השתדלות

לזכור של צמיחי ונינו (ני"ז)

שאלה-ארגנו טיול סניף, עבדנו עליו קשה מאוד, יום לפני מודיעים לנו שיש התחממות ולכן חייב להיות בקרבת אזור מוגן. איך אנחנו מגיבים?

עמיחי מאז ומעולם כיוון הכי גבוה, להוציא מעצמו את ה-100%, וגם בצבא שאף למטכל, כמה שיותר רחוק, כמה שיותר קשה ככה זה טוב. ובשביל זה הוא היה מוכן לעבוד, הוא קנה לעצמו רכב וקם 3 פעמים בשבוע ב-4:30 בשביל להספיק לזחול בדיונות לפני התפילה. שבר שיא של 140 דיונות (ביום סיירות עושים 15 ומסיימים גמורים) רץ בלי סוף, סטים של תרגילי כושר, והיו פעמים שהוא לא הפסיק עד שהוא לא שובר את השיא הקודם שלו. הגיע ליום סיירות, סיים בהצלחה גדולה, ראשון כמעט תמיד וקיבל גיבוש מטכל. והתחיל להתכונן במרץ לגיבוש, נסיעות בלילה לדיונות, כל הזמן, מתי שתמאפשר, ריצות, סטים, בקבוצה של אנשים שהלכו לדיונות ביחד תהו למה כל התמונות בלעדיו ואז הסתכלו וראו אותו ממשיך לרוץ מאחורה.

לקראת הגיבוש כתב -

"אם כל מטרתו היא ההשתדלות לבקוק האם שליחותי עם אלו אוטלת האחויבות להיות אוכן, כלי שלם עם אכן זה שליחותי שליחות תחול בו" חייב להגיע ל-100% מוכנות.

הגיע הגיבוש, שלושה ימים ראשונים טובים, בחלוקת קבוצות השנייה הוא בקבוצה הטובה יום אחרון פחות טוב, אבל כל קבוצתו בטוחה שהוא מקבל שלדג ומעלה. והתוצאה: קומנדו. אין מטכל, החלום נגוז, אחרי חודשים של עבודה קשה, וחשיבה, וחלומות, אין, נגמר. בהתחלה זה לא היה לו פשוט, ולקח כמה ימים לחשוב. אך לאחר כמה ימים כתב למשפחה

"חשבתי על זה עוד קצת. זו לאווה לחשוב שאני יודע מה נכון לי וזה דמיון לבנות מטרה על הק של תבנית. אני רוצה את רצון הפס באמת ושמה לפעול היכן שיש את שליחותי. אני פועל היכן שאני חושב שה' רוצה ואודע שה' פותח סעריס בתבונה ולפעמים קלת נסכרת כדי שאבחין בפתוחה. בעצ"ה מקווה להיות ראוי כמה שיותר לתפקידי. אז עכשיו אני שמח"

שיעור גדול מלמד אותנו

"אמנן זו נקודה שעדיין חסרה אצלי ואני עובד עליה- ההבנה שאתה אחראי על המאמץ והאקצויות וה' אחראי על המציאות. אני רוצה מאוד להגיע רחוק בצבא- אבל עליי להבין שאני עושה את המאמץ, אבל בסופו של דבר הקב"ה אוביל תהליך של לאוה שאני חלק ממנה ואם התפקיד שלי יהיה באקוס אחר- אז אני לא אתקבל!!"

וואסיכום..

הרבה פעמים בחיים אנחנו מתבאסים כשיש התנגשות בין מה שאנחנו רוצים לבין מה שקורה בפועל. צריך לזכור שתפקידנו הוא לתת מעצמינו את המקסימום שאנחנו יכולים, אך תמיד לזכור שהתוצאה היא לא על הכתפיים שלנו. אנחנו עושים את מירב ההשתדלות והקב"ה מלמעלה קובע לנו את מה שהכי נכון לנו. ההבנה שאנחנו בעולם הזה רק שליחים תתן לנו ענווה ורוגע. בעז"ה נזכה כולנו ללמוד מעמיחי הי"ד איך להתאמץ ולתת את מה שביכולתנו ולזכור תמיד שהתוצאה היא מקב"ה. שבת שלום!

אין ביכולתנו להבין את אשר אין ביכולתנו אך יש בכוחנו לתקן את אשר יש בכוחנו מעולם לא נדרש מאתנו יותר מהשתדלותנו לעשות את הדבר הנכון

בכל עת

תמיד ישנה עשייה ברוכה המביאה שמחה בכל העולמות הפעולות הפשוטות היומיומיות בל ישוער ערכן, איתן לאן שיובילונו במסע שעוד לא תם ועוד לא נשלם

עוד יתגלה לעינינו עד כמה יקר כל צעד וכל רצון (מסע-ביני לנדאו)

פעולה לזכר עמיחי ונינו הי"ד - שבט הכנה

נושא הפעולה:

הקשבה לסביבה שלי ומתוך כך עשיית החלק שלי באהבה.

מטרת הפעולה:

נעביר לחניכים כמה חשוב להיות ערני לסביבה שלי ולראות איפה אני יכול להשפיע ואיפה צריך אותי. לעשות את החלק שלי ב100 אחוז: כשאני עושה משהו גם אם זה לא מוצא חן בעיני (לדוגמא שאמא מטילה עלי משימה שאני לא רוצה לבצע בכל זאת לעשות אותה באהבה ושמחה חשוב לתת דוגמא לחניכים מהחיים שלנו) לעשות אותו באהבה ובשמחה ועד הסוף כי החלק שלי חשוב באמת

סדר הפעולה:

מחלקים את הפתקים שבקובץ לחניכים אסור להראות אחד לשני את הפתקים בכל פתק רשום משימה לעשות לאחר שמישהו עושה פעולה מסוימת לדוגמא: אם מישהו קופץ תמחא כף ומישהו אחר מקבל – אם מישהו מוחא כף תסתובב בחדר וככה זה ממשיך ועל החניכים להיות קשובים לסביבה ולראות מתי עליהם לבצע את הפעולה שכתובה להם בפתק.

משחק פתקים:

תעשה כאילו אתה פותח חלון ועף מהרו
כשמישהו פותח חלון תקרקר כמו תרנגול
כשמישהו מקרקר תעשה מוז כמו פרה
כשמישהו עושה קולות של פרה תעשה כאילו אתה שוחה לתוך המעגל
כשמישהו שוחה תשיר לו בייבי שאר טוטוטוטו (רק את החלק של הבייבי)
כשמישהו שר בייבי שארק תקפוץ על שתי רגלים לאמצע המעגל
כשמישהו קופץ על שתי רגליים תתחיל לנוע במעגל כמו ציפור ולנופף בידים

כשמישהו עף כמו ציפור תשיר יונתן הקטן
כשמישהו שר יונתן הקטן תבכה כמו תינוק
כשמישהו בוכה כמו תינוק תבוא ותגיד לו : די די אל תבכה חמוד
כשמישהו אומר למישהו לא לבכות תתחיל לרקוד בלט

כשמישהו אחד רוקד בלט תצטרף אליו
כששני אנשים רוקדים בלט תצעק נגמרה החגיגה
כשמישהו צועק נגמרה החגיגה תתחיל לצחוק בקול רם
כשמישהו צוחק תגיד לו : שקט אני רוצה לישון
כשמישהו אומר שקט אני רוצה לישון תשכב על הרצפה
שמישהו נשכב על הרצפה תשכב לידו
ששני אנשים נשכבים על הרצפה תשיר להם בוקר טוב
כששרים בוקר טוב תעשה אפצ'י בקול רם
כשמישהו עושה אפצ'י תצעק ישר כח
שמישהו צועק ישר כח תעמוד על הכיסא
כשמישהו עומד על הכיסא תסתובב סביבו
כשמישהו מסתובב סביב הכיסא תרקוד סמבה
כשמישהו רוקד סמבה תצעק חלאס!
כשמישהו צועק חלאס תציע לו נישואין
שמישהו מציע נישואין תתחיל לשיר ישיש עליך אלוקיך
כשמישהו שר ישיש עליך תצעק מזל טוב
כשמישהו צועק מזל טוב תעשה כאילו אתה סוגר חלון
כשמישהו סוגר חלון תתחיל למחוא כפיים
כשמישהו מוחא כפיים תשתחוה

ממשיכים למשחק שרשרת כיסאות אנושית -

החניכים צריכים לשכב על הכסאות במעגל כשהגב שלהם נאחז במושב של הכיסא והראש שלהם נשען על הרגלים של החבר שליד וככה הם נאחזים אחד בשני ולאט לאט מוציאים כסאות והחניכים צריכים להשאר באוויר בלי ליפול.

דנים עם החניכים על נתינה מעצמך ב100 אחוז :

אומרים להם לחשוב על משהו שיעזור להם לתת מעצמם במאה אחוז
אומרים להם לחשוב על משהו ספציפי שהם רוצים להיות בו במאה אחוז
עושים סבב מי שרוצה שישתףמקריאים את הקטע שעמיחי כתב:-

**"חשבתי על זה עוד קצת
זו גאווה לחשוב שאני יודע מה נכון לי
זה דמיון לבנות מטרה על הד של תבנית
אני רוצה את רצון השם באמת
ושמח אפילו היכן שישיש אותי
על מנת למצות עד הסוף את שליחותי
אני פועל היכן שאני חושב שהשם רוצה
ומודע שהשם פותח שערים בתבונה
ולפעמים זאת נסגרת
כדי שאבחין בפתוחה
בעזרת ה מקווה להיות ראוי כמה שיותר לתפקידי
אז עכשיו אני שמח "
(נכתב אחרי שלא התקבל לתפקיד בצבא שרצה)**

להסביר לחניכים שעמיחי לא התקבל לתפקיד שכל כך רצה בצבא והוא התבאס בהתחלה ואז הוא הבין שליאן שהוא יתקבל זהו רצון ה והוא בא לתפקיד הזה וביצע אותו במאה אחוז בלי פשרות למרות שרצה תפקיד אחר הוא לא בא והתבאס הוא בא ונתן מעצמו למרות הכל בכל הכח באהבה וברצון אמיתי

סיכום הפעולה:

מה צריך להכין לפעולה? את הפתקים למשחק (אני אצטרף קובץ) צריך לגזור את הפתקים שכל משימה תהיה בפתק. לעבור על הפעולה לפני ולהבין קצת על עמיחי כדי שיהיה פשוט יותר להסביר לחניכים על עמיחי בהתאם לחניכים וכסאות

פעולה לזכר עמיחי ונינו הי"ד - שבט נבטים

נושא הפעולה:

התמדה

מטרת הפעולה:

להעביר לחניכים שכל מה שהם עושים בחיים צריך לעשות אותו ב-100% ולתת את כל כולך לזה

סדר הפעולה:

. שני כלבים ועצם/ תפסוני מהלך המשחק שני כלבים ועצם-

מחלקים את השבט לשתי קבוצות. כל קבוצה עומדת בצד אחר של המגרש. כל שחקן מקבל מספר, יש מנחה שמחזיק פריט מסוים, באמצע המגרש.

כאשר המנחה נוקב במספר (או במספרים מסוימים), מי שיש לו את המספר (מכל קבוצה), צריך לרוץ לאמצע ולקחת את העצם.

מי שלוקח קודם צריך לרוץ חזרה לקבוצה שלו; אם הוא נתפס בדרך על ידי היריב שלו – הוא שבוי של הקבוצה השנייה

אך אם הוא חזר לקבוצה שלו ולא נתפס – היריב שלו הופך להיות שבוי שלו. קבוצה המנצחת היא מי ששבתה אליה את כל השחקנים של הקבוצה השנייה (אם רוצים אפשר להכניס את החוק של החלפת שבויים כדי שהמשחק יהיה יותר מהר) תפסוני-

כל קבוצה עומדת בשורה או מאחורי קו מסומן, במרחק של מספר מטרים זו מזו. נציג של אחת הקבוצות ניגש אל הקבוצה השנייה, אשר חבריה מושיטים את כפות ידיהם הפתוחות. הנציג חובט בכף ידו על שלוש כפות ידיים שונות, באומרו "תפ" על הראשונה, "סו" על השנייה וכמובן "ני" בהכותו בשלישית. את ההברה האחרונה בדרך כלל הנציג אינו מספיק לבטא, מכיוון שברגע שהכה בכף היד, נפתח מרדף, בו הנציג המכה בורח מן השחקן שעל כף ידו הכה שלישי. המרדף נמשך עד הגעתו של הנרדף אל מעבר לקו של קבוצת האם שלו. אם הצליח הנרדף להתחמק, הופך הרודף לשבוי של הנרדף. הוא עומד מאחוריו במשך שארית המשחק, או עד לשחרורו. נתפס הנרדף קודם להגיעו לקו, הופך הנרדף לשבוי של הרודף. שחקן משתחרר כאשר השחקן אשר לקח אותו בשבי נופל בשבי בעצמו. אם לא כל המשתתפים בקבוצה יתנו את ה-100% שלהם הקבוצה כולה תפסיד.

2. היפ הופ

מהלך המשחק:

מסתדרים במעגל, כל משתתף עומד מאחורי הכסא שלו. מבקשים מהמשתתפים לאחוז כל אחד במשענת הכסא ולהטות אותו כלפי פנים כך שיעמוד על רגליו הקדמיות. כעת אפשר להתחיל לשחק... כשמנחה המשחק אומר:

"היפ" – על כל אחד מהמשתתפים לתפוס את הכסא שמימינו

"הופ" – על כל אחד מהמשתתפים לתפוס את הכסא משמאלו

"היפ-הופ" – כל אחד מהמשתתפים מסתובב במקום.

הכלל הוא לבצע את הוראות המנחה מבלי להפיל את הכסאות!!!

כסא שנופל – נפסל ויוצא עם בעליו מהמשחק.

מסר: אם אתה לא תיהיה בקשב של 100% אתה תפיל את הכיסא וככה תפסיד

שאלה לדיון:

האם כל דבר שאני עושה בחיים צריך להיות 100%

עושים סבב וכל חניך עונה-

יעד שאני רוצה לקחת על עצמי להיות בו ב100%

קוראים את הקטע:

סיכום:

עמיחי היה בן אדם של 100% כל דבר שהיה עושה היה נותן את כל כולו- גם אנחנו צריכים להשתדל להיות הכי טובים שלנו ולתת את ה100% שלנו הכל דבר שנעשה ונשאף להיות הגרסה הכי טובה של עצמינו. שבעז"ה נזכה להמשיך את דרכו של עמיחי.

צריך לדאוג ל:

כסאות להיפ הופ

חפץ לשני כלבים ועצם

פעולה לזכר עמיחי ונינו הי"ד - שבט ניצנים

נושא הפעולה:

להיות ולתת את ה 100%

מטרת הפעולה:

ללמד את החניכים את חשיבותה של המקצועיות במה שאתה עושה להבין את הערך שכאשר אתה בוחר לעשות משהו להיות שם כל כולך ולתת את ה 100%.

סדר הפעולה:

1. הדגל - משחק ראשון כרגיל ומשחק שני אומרים לחניכים לתכנן מראש את האסטרטגיה.
2. לתת לחניכים משימות ולפני לשאול אותם כמה הם חושבים שהם יכולים לעשות בהתאם למשימה. לדוגמא: קפיצות על רגל אחת, להשאיר ידיים באוויר וכו' - מכן ניתן להראות לחניכים שהם יכולים לעשות יותר ולתת יותר. סיפור: (מומלץ לשתף את החניכים ולעשות זאת הצגה) אני למדתי עם עמיחי בישיבה בברוכין בשיעור מתחתיו אני רוצה לשתף קצת מהמעט שיצא לי להכיר אותו

"פתחנו איזה קבוצה שהתאמנה ביחד ליום סירות. ברור שעמיחי היה מהחזקים בקבוצה כשהיינו עושים תחרויות הוא תמיד התחרה על המקום הראשון, אין דבר כזה שעמיחי לא היה מסיים ראשון או שני

הוא היה מציב לעצמו יעדים שלא היו נראים אפשריים גם כשכולנו כבר היינו יושבים על החול גמורים מעייפות. עמיחי היה ממשיך לרוץ על הדיונה היה לו כל מיני חוקים למשל שהוא לא מפסיק לרוץ עד שהוא לא ישפר את התוצאה הקודמת לי זה לא היה נשמע הגיוני אבל הוא אשכרה היה עומד בזה"

סיכום הפעולה:

להקריא לחניכים את הקטע: (מומלץ לתת את הקטע כצופר ולחלק לחניכים)

"אני זוכר שדיברת איתנו פעם ליד הבית כנסת, העברת לנו איזה לימוד, לפי מה שאני זוכר דיברנו על בזבוז זמן.. ואז אמרת לנו- "תמיד תהיו 100%! אם אתה עובד תעבוד 100%, אם אתה ישן תעשה את זה 100% אל תעשה חצי חצי" וככה הוא חי, היה 100% בכל דבר שעשה!" לאחר מכן אפשר לפתוח עם החניכים דיון על חשיבות של להיות ולתת 100% ואיפה הם רואים בחיים שלהם דברים שהם לא נותנים בהם תמיד 100% ורוצים להשקיע בזה יותר. - עמיחי היה בנאדם של מקצועיות ושל לתת את ה 100% במה שהוא עושה כמו שראינו בדגל שבלי מקצועיות והשקעה קשה מאוד להצליח, ובמשימות ניתן היה לראות שלפעמים אנחנו לא ממצים את ה 100% שיש בנו ולא נוצנים את כל כולנו למרות שאנחנו יכולים - שנזכה ללמוד מעמיחי וללמוד מהדרך שלו ומהבנאדם שהיה !! מה צריך להכין לפעולה?

- דגלים

- צופר - הקטע של עמיחי

- משימות למשחק

פעולה לזכר עמיחי ונינו הי"ד - שבט מעלות

נושא הפעולה:

לחיות בדיוק פנימי, לשאול את עצמינו שאלות.

מטרת הפעולה:

החניכים ילמדו שחשוב להיות תמיד בתודעה של התקדמות, לדייק את עצמינו, כל פעולה וכל מחשבה.

סדר הפעולה:

1) משחקים תופסת לא ידוע פעם אחת, אחר כך תופסת רגילה, ובסוף תופסת צבעים.

רואים איך כל פעם התופסת נהיית יותר ויותר ממוקדת.

2) החניכים עומדים בשורה בעצימת עיניים, קוראים היגדים, כל מי שמסכים עם ההיגד מתקדם צעד קדימה.
היגידים:

-אני מרגיש מחובר לעצמי.

-בחודש האחרון יצא לי לכתוב נקודות חוזק בי.

-אני מסוגל לשבת עם עצמי לבד.

-אני עושה לעצמי סיכום יום של מה עבר עליי.

-אני מרגיש בנוח לדבר על התחושות שלי.

-אני יודע להגיד דברים שאני אוהב בעצמי

-אני מחפש אישורים מהסביבה על מה שאני עושה.

-אני מרגיש שאני עובר שינוי מיום ליום.

-יש לי משהו באישיות שלי שאני עובד עליו.

-חשוב לי להרגיש שאני בהתקדמות.

-אני יודע מה אני רוצה לתקן בעצמי

-החברים שלי משקפים את מי שאני

-אני מרוצה מהבחירות שלי בחיים

-אני מצליח להציב לעצמי מטרות

-אני מיישם את המטרות שלי ביום יום.

מקריאים את הקטע (3)

**השנה אני רוצה להשתנות. להכיר את עצמי יותר להתקדם בישרות."
להתחיל לכתוב מחשבות על החיים**

**לא לוותר לא לוותר לא לוותר לראות בקושי נק' צמיחה לתת 100% להיות
עקבי להזדכך כמה שיותר.**

לחיות תורה להכניס דלק ועוד דלק ועוד דלק אבל מרוח.

**לנצל כל רגע מהזמן, כל הזמן שאיפות ורצונות לא לוותר על הדרגה שלהם
להשאיר אותם ואולי רק לשנות אותם - לא משנה איפה אני-העניינים לא
יורדות מהן.**

**להתקדם בשמחה-לשמוח להאיר. להתקדם בלימוד גמרא, לשנות את
התפילה**

רוצה להיות אדם טוב יותר." (עמיחי ונינו הי"ד)

סיכום הפעולה:

**עמיחי היה אדם שתמיד היה בעבודה של דיוק פנימי, תמיד דאג שכל יום
יהיה טוב יותר מהיום שלפניו, חשוב שגם אנחנו נהיה בעבודה תמידית, לא
ניתן לחיים פשוט לזרום אלא נבחר להוביל אותם, וכל הזמן להיות
בהתקדמות לעבר האדם שאנחנו רוצים להיות.**

מה צריך להכין לפעולה?

להדפיס את הקטע.

פעולה לזכר עמיחי ונינו הי"ד - שבט מעפילים

נושא הפעולה:

לקיחת אחריות

מטרת הפעולה:

ללמוד להיות גלגל כשצריך, להרתם למשימות, פשוט להסתכל מסביב ולהיות איפה שצריך.

סדר הפעולה:

1) משחקים שוונץ והמלך/ הרוצח. עושים כמה סבבים.

2) מקריאים את הסיפור על עמיחי:

"זה משהו קטן. אפילו ממש קטן אבל מסמל ומראה כל כך הרבה.

כל שבת ישיבה יש את השלב שבו מסיימים לאכול וצריך לפנות את השולחנות ואז מחכים לעונג שבת או משהו. רוב החברה לוקחים את הפינוי בנחת ובעיקר ממשיכים לדבר עם החברים וגם אלה שמפנים שמים את הצלחות שהיו לידם בפינוי וממשיכים לדבר. אצל עמיחי זה היה שונה. עמיחי לא רק שהיה מפנה את השולחן שלו הוא גם איכשהו תמיד היה זה שלוקח את כל שקיות הזבל לפח שבחוץ, גם עם זה כמה נגלות. בשלב מסוים שכבר קלטתי שזה מה שעמיחי היה עושה, סיימתי לקפל את כל הטור שולחנות שלי והשארתי את השקית זבל מלאה בחדר האוכל, ובאמת לא עבר יותר מדי זמן ועמיחי הגיע עם עוד שקית ביד ולקח את השקיות לפח שמחוץ לחדר האוכל. זה היה קורה כשעמיחי היה בישיבה ולא הפסיק גם אחרי שכבר התגייס למגלן. באחת השבתות בזמן פינוי השולחנות דיברתי עם חבר שרצה להתגייס למגלן, ואמרתי לו, שמע אם אתה רוצה להיות במגלן תתחיל לקחת את השקיות זבל, זה מה שונינו עושה כל שבת, ובאמת המשכנו לדבר וראינו את עמיחי עובר ולוקח את השקיות.

כמובן שבשבתות שבו האברכים אכלו איתנו והיו המון שולחנות מתקפלים, זה לא הסתכם רק בשקיות זבל, אלא עמיחי תמיד היה זה שמגיע לעזור לקפל את כל השולחנות והכסאות. וכמובן כמובן, שהכל נעשה בשקט וענווה אינסופית.

יהי זכרו ברוך"

פעולה לזכר עמיחי ונינו הי"ד - שבט הראה

נושא הפעולה:

ההזדמנות שבקושי

מטרת הפעולה:

שהחניכים יבינו שכאשר הדרך קשה נוצרת לנו הזדמנות להיות הכי מקצוענים שיש בתוך הקושי. ודווקא כשקשה זה הזדמנות להוציא מעצמינו כוחות ולגדול וכך נחווה גם סיפוק לאחר הקושי.

סדר הפעולה:

עושים סבב-

תוך כדי הסבב כולם מחזיקים את הידיים לצדדים בגובה הכתפיים/סקוואוט על הקיר והמטרה להשאר האחרון. כל חניך עונה על חווית הצלחה שחווה ולמה אותה הצלחה סיפקה אותו.

* נשים לב שכל החניכים ידברו על הקושי שהיה בדרך ותחושת סיפוק שהגיעו למטרה.

נבין שהקושי הוא חלק הכרחי בהצלחה

שולחים את כל החניכים לריצה מסביב משהו ואז שואלים, מה העניין של הריצה? בסופו של דבר הגעתם לאותו המקום. בשביל מה להתאמץ? מתקילים אותם בשאלות עד שמגיעים לנקודה שעצם הקושי של הריצה הוא זה שבונה בנו את השריר. איך וודעים שתרגיל בספורט מפתח את השריר? ברגע שהשריר שורף. העניין הוא לא המקום שאליו מגיעים בסוף. אלא עצם המאמץ הוא זה שמפתח אותנו והופך אותנו לגדולים יותר. להקריא קטע של עמיחי:

"צריך כל הזמן להבין שאנחנו בעבודה. אין מקום שבו מגיעים לסיפוק. יש חיים של שאיפה לשלמות. וחייבים להבין שאותה דרך שהיא קשה, ומובילה לפסגה שמולידה פסגה חדשה שאליה מגיעים בירידות אותה הדרך היא המטרה. אז נמשיך לשאוף ולרצות בשמחה גדולה כי זה מה שה' רוצה ולא נישבר ולא נוותר. יש לנו משימה שהיא רק לנו.

ולא נתבלבל בניווט ונעלה על שבילים לא לנו. כי לא נגיע לפסגת האמת. נגיע לשביל של אחרים. שמהם אנחנו לומדים ומזרימים חיים. נחייה תהליכים ב"אתנהלה לאיטי" ולא נחייה תוצאות."

הדרך היא המטרה.

סיכום הפעולה:

עמיחי תמיד שאף לחיים של מקצוענות ולהתפתחות מתמדת. שנזכה בעז"ה להמשיך את אורו של עמיחי, לדעת לאתגר את עצמינו ומתוך הקושי להתפתח.

ולשאוף לחיים של מקצועניות

פעולה לזכר עמיחי ונינו הי"ד - שבט יובל

נושא הפעולה:

הנתינה על עמיחי

מטרת הפעולה:

היכרות עם דמותו של עמיחי

סדר הפעולה:

להסביר על מה הפעולה כמה זמן היא תיקח ומה הולך להיות בה (חשוב שהחניכים ידעו)

נשחק את המשחק 21 רק עם 22 זריקות שלא נופלות על הריצפה (כי שעמיחי נהרג הוא היה בן 22) אפשר לאתגר את החניכים ולהוסיף עוד כדור (תלוי בתפקוד החניכים) אחר כך משחקים מחבואים מספרים סיפורים על עמיחי :

זה משהו קטן. אפילו ממש קטן אבל מסמל ומראה כל כך הרבה.

כל שבת ישיבה יש את השלב שבו מסיימים לאכול וצריך לפנות את השולחנות ואז מחכים לעונג שבת או משהו. רוב החברה לוקחים את הפינוי בנחת ובעיקר ממשיכים לדבר עם החברים וגם אלה שמפנים שמים את הצלחות שהיו לידם בפינוי וממשיכים לדבר. אצל עמיחי זה היה שונה. עמיחי לא רק שהיה מפנה את השולחן שלו הוא גם איכשהו תמיד היה זה שלוקח את כל שקיות הזבל לפח שבחוץ, גם עם זה כמה נגלות. בשלב מסוים שכבר קלטתי שזה מה שעמיחי היה עושה, סיימתי לקפל את כל הסור שולחנות שלי והשארתי את השקית זבל מלאה בחדר האוכל, ובאמת לא עבר יותר מדי זמן ועמיחי הגיע עם עוד שקית ביד ולקח את השקיות לפח שמחוץ לחדר האוכל. זה היה קורה כשעמיחי היה בישיבה ולא הפסיק גם אחרי שכבר התגייס למגלן. באחת השבתות בזמן פינוי השולחנות דיברתי עם חבר שרצה להתגייס למגלן, ואמרת לי, שמע אם אתה רוצה להיות במגלן תתחיל לקחת את השקיות זבל, זה מה שונינו עושה כל שבת, ובאמת המשכנו לדבר וראינו את עמיחי עובר ולוקח את השקיות. כמובן שבשבתות שבו האברכים אכלו איתנו והיו המון שולחנות מתקפלים, זה לא הסתכם רק בשקיות זבל, אלא עמיחי תמיד היה זה שמגיע לעזור לקפל את כל השולחנות והכסאות. וכמובן שהכל נעשה בשקט וענווה אינסופית. יהי זכרו ברוך.

מספרים את הסיפור:

זהו עמיחי, עמיחי שלנו בחור מצחיק, חזק ומאוד מאוד שמח.

יום אחד כשעמיחי חזר מהצבא אחרי לילות ארוכים ללא שינה.

רגע לעצור וננסה לדמיין כמה עייף הוא היה.

תדמיינו לכם כל השבוע עמיחי שלנו זחל בבוצ עשה ריצות ובכלל לא ישן בלילות. אז עכשיו

כשעמיחי מגיע הביתה במקום לרוץ ישר למיטה הוא קודם כל מציע מה לעזור.

למרות העייפות הוא לוקח את הטרקטורון שלו ומתחיל לטייל. אחרי שהוא חוזר הביתה הוא בודק

מה שלום כל האחים שלו שואל מה שלום אבא, מה שלום אמא ומה שלום כל אחד מהאחים שלו.

כל שבת בערב למרות שהוא היה עייף ממש ולא היה לו כוח הוא לא ויתר אף פעם לשטוף את

הכלים למרות העייפות.

סיכום הפעולה: עמיחי היה כולו נתינה ומסירות כמו במשחק עם הכדור שאתה מקבל את הכדור

ואז נותן. עמיחי היה וממלא את עצמו ואז היה נותן המון לאחרים וכמו במשחק מחבואים הוא

תמיד מצא והבחין את הדברים שחסר לאנשים גם אם הם היו מוחבאים הוא ידע לשים לב לכל אחד

ולצרכיו. כל אחד והעזרה שהוא היה זקוק לה עמיחי ידע להבחין בזה.

פעולה לזכר עמיחי ונינו הי"ד - חבריא ב'

שמים 4 כרטיסיות של חברות על הרצפה ושואלים מה הקשר בינהם
(עדיף עם פרס למגלים)

Honigman

Levi's

CASTRO

Adika

(מצורף נספח להדפסה)

סיטואציות לדיון:

1. האם זה בסדר שקוראים לשמות של חברות באנגלית כי אם יהיה שמות באנגלית פחות יקנו?
2. האם בסדר לקנות חולצה או נעליים שהם כמו של מישהו מפורסם?
3. האם לגיטימי לבחור ישיבה/אולפנה כי היא נחשבת בלי לבדוק?
4. האם לגיטימי ללכת בחול (במקום בלי חשש לאנטישמיות עם כובע להסתיר את הכיפה?)

למישהו יש לשתף על דברים שהוא מרגיש שבחיים שלנו אנחנו פועלים כי זה מה שהחברה מצפה ממנו ולא כי זה משהו שאנחנו רוצים?

קטע של עמיחי:

"מתחילת חיינו אנו חיים רוב הזמן את המציאות החיצונית ומתעלמים מנק' העצמית. במקום לגלות את עצמיותנו אנו מתאימים עצמנו לחברה, לסביבה, ולתרבות. נוצר מצב שאת תחושת הקיימות אנו צורכים מהסביבה. כך נוצרת לנו דמות חברתית שכל הזמן אנו מרצים אותה. והאני העצמי הולך ונשכח"
אתם מסכימים איתו?

סיפור על עמיחי:

לפני הסיפור הקדמה:

תמיד לעמיח היה חשוב שניהיה בכושר בהכול: גם פיזי ובשביל זה הוא היה מכין לי טבלה של שני ריצות ושלוש כושר כל שבוע ואחרי חודשיים ההייתי גומר ומקבל פרס. בטבלה האחרונה היה הפרס טיול בין ים ים שאותו לא זכינו לעשות...

פעם אחת בסוף אימון שעשיתי, הלכתי למראה ועשיתי לעצמי שריר, אני אף פעם לא עושה ברבים כי אני אח של עמיח אבל חשבתי שלעצמי זה בסדר לעשות דברים כאלה, עמיח ראה אותי וקרא לי בשקט לחדר שאף אחד לא ישמע ואמר לי: אתה יודה מה ההבדל בין המכבים ליוונים? היוונים היסתכלו על החיצוניות על השרירים וכו המכבים מסתכלים על הפנים, השלמות הפנימית, האור, הקדושה, ואז הוא אמר לי משפט חזק: כדי שנגצח את היוונים, וככה גם אתה תראה אותו יותר ותבין אותו יותר. שאתה עושה כושר, הבפנים ורק ככה נגצח את היוונים, וככה גם אתה תראה אותו יותר ותבין אותו יותר. שאתה עושה כושר, אתה עושה אותו לעצמך לא מספר על זה ולא מראה בזה כי ככה רק אתה יכול לקדש את החומר להרים את הכושר לרמה גבוהה, כל פעם תשאל את עצמך, למה אני עושה את זה? כדי שאני יהיה יותר חזק בעבודת ה' ויהיה לי רוח טובה...

את המסר הזה זכיתי ללמוד ואני פשוט שמח על כל רגע שזכיתי להיות איתו ולדבר עם האדם הכי עניו שאני מכיר מאז אני משתדל להפיץ את המסר הזה לאט לאט בחברים, והכי חשוב - בצד ובשקט בלי שאף אחד ידע. (אבישי אח של עמיחי)

שאלת סיום

מה אנחנו יכולים לשנות אצלנו כדי שנבחר יותר ע"פ עצמינו ולא ע"פ הסביבה שלנו?

HONIGSMANkids

CASTRO

Abdika